

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Šťastného a soudců JUDr. Jany Jirmářové a Mgr. Alice Žáčkové ve věci žalobců: a) Ing. M. D., nar. , b) V. D. nar. oba bytem oba zast. Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem v Postupicích 58, proti žalovanému: **Advokátní kancelář Klára Samková, s.r.o.**, IČ: 28386671, se sídlem Praha 2, Španělská 742/6, zast. JUDr. Zuzanou Navrátilovou, advokátkou v Praze 3, Jeseniova 1151/55, o **zaplacení částky 298.855,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29.5.2015, č.j. 11C 97/2014-166,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku I. o věci samé ohledně částky 210.338,- Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 30.5.2014 do zaplacení **p o t v r z u j e**, ohledně částky 59.728,- Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 30.5.2014 do zaplacení **s e m ě n í t a k**, že v tomto rozsahu se žaloba **z a m í t á**, ohledně částky 28.789,- Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% ročně od 30.5.2014 do zaplacení a ve výroku II. o náhradě nákladů řízení **se z r u š u j e** a v tomto rozsahu se **v ě c v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobcům částku 298.855,- Kč s vyčísleným příslušenstvím (výrok I.) a na náhradě nákladů řízení částku 140.699,- Kč (výrok II.).

Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobci domáhali na žalovaném zaplacení žalované částky jako náhrady škody, kterou jim žalovaný způsobil jako jejich právní zástupce v soudním řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp.zn. [REDAKCE] (dále i jen „namítané řízení“), když zmeškal soudem stanovenou 30ti denní lhůtu k vyjádření k žalobě a ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání. V důsledku zmeškání lhůty k vyjádření a vydání rozsudku pro uznání vznikla žalobcům škoda v celkové výši 298.855,- Kč ([REDAKCE] - Kč na zaplacené jistině, [REDAKCE] - Kč na úrocích z prodlení, [REDAKCE] - Kč na náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně, [REDAKCE] - Kč na soudním poplatku z odvolání a [REDAKCE] - Kč na náhradě nákladů odvolacího řízení). Žalovaný nečinil sporným tvrzení žalobců o zmeškání lhůty k podání vyjádření a vydání rozsudku pro uznání. Tvrdil však, že by žalobci ve sporu nebyli úspěšní, neboť uplatněnou pohledávku manželů S. [REDAKCE] v namítaném řízení (dále i jen „nájemci“) by soud (jinak) shledal oprávněnou. Taktéž podání odvolání bylo čistě iniciativou žalobců, kteří žalovaného tlačili k podání odvolání, ačkoliv je žalovaný upozorňoval na jeho zřejmou neúspěšnost.

Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že žalobci udělili plnou moc k zastupování žalovanému v namítaném řízení, v němž nájemci jako žalobci požadovali po žalobcích zaplacení přeplatku za vyúčtování služeb spojených s nájmem bytu, který jim byl pronajímán žalobci (za roky [REDAKCE] a [REDAKCE] částku [REDAKCE] - Kč s příslušenstvím). V namítaném řízení byla rozsudkem pro uznání ze dne 24.5.2012, č.j. [REDAKCE] uložena žalobcům povinnost zaplatit nájemcům částku [REDAKCE] - Kč s úrokem z prodlení z částky [REDAKCE] - Kč ve výši 8,5% ročně od 1.8.2009 do 31.12.2009, 8% ročně od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále od 1.7.2010 do zaplacení s ročním úrokem z prodlení ve výši, která v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení odpovídá v procentech součtu čísla 7 a reposazby vyhlášené Českou národní bankou, a platné vždy k 1. dni příslušeného kalendářního pololetí, z částky [REDAKCE] - Kč ve výši 7,75% ročně od 1.8.2010 do zaplacení a z částky [REDAKCE] - Kč ve výši 7,75% ročně od 1.8.2011 do zaplacení a na náhradě nákladů řízení částku [REDAKCE] - Kč. Rozsudek byl potvrzen v odvolacím řízení, v němž žalobci zaplatili soudní poplatek z odvolání ve výši [REDAKCE] - Kč a byla jim uložena povinnost náhrady nákladů odvolacího řízení ve výši [REDAKCE] - Kč. Na základě uvedených rozsudků zaplatili žalobci nájemcům celkem částku [REDAKCE] - Kč (sestavující z jistiny [REDAKCE] - Kč, úroků z prodlení ke dni úhrady jistiny [REDAKCE] - Kč, náhrady nákladů řízení před soudem I. stupně ve výši [REDAKCE] - Kč, náhrady nákladů odvolacího řízení ve výši [REDAKCE] - Kč a soudní poplatek z odvolání [REDAKCE] - Kč, který zaplatili na účet soudu). Žalobci měli uzavřenou smlouvu o obstarání správy domu (v němž byl pronajatý byt nájemcům) se společností [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] jejímž předmětem bylo vedení evidence a předpisů nájemného, jednání s nájemci, vedení účetní evidence a jakékoliv úkony s tím související. Ve věci nároků žalobců na zaplacení nedoplatku ohledně vyúčtování služeb za rok 2004 vůči nájemcům bylo rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.4.2010, č.j. [REDAKCE] konstatováno, že vyúčtování služeb za rok 2004 neobsahuje všechny náležitosti, není řádné a proto nemohlo přivodit splatnost nedoplatku. Protože i vyúčtování za roky 2005-2009 byla chybná, žalobci odeslali nájemcům nová vyúčtování; vyúčtování nedoplatku služeb za rok 2004 ve výši [REDAKCE] - Kč bylo odesláno dne 17.9.2010 se splatností do 20.10.2010, vyúčtování nedoplatku služeb za rok 2005 ve výši

██████- Kč bylo doručeno nájemcům 16.3.2012 se splatností 15.4.2012, vyúčtování nedoplatku služeb za rok 2006 ve výši ██████- Kč bylo doručeno nájemcům dne 16.3.2012 se splatností do 15.4.2012, vyúčtování nedoplatku služeb za rok 2007 ve výši ██████- Kč bylo nájemcům doručeno dne 16.3.2012 se splatností do 15.4.2012, vyúčtování přeplatku služeb za rok 2008 ve výši ██████- Kč bylo nájemcům doručeno 12.1.2012 se splatností do 10.2.2012, vyúčtování přeplatku služeb za rok 2009 ve výši ██████- Kč bylo nájemcům doručeno dne 12.1.2012 se splatností do 10.2.2012 a vyúčtování přeplatku služeb za rok 2010 ve výši ██████- Kč bylo doručeno nájemcům dne 18.10.2011 se splatností do 31.10.2011 (předcházející vyúčtování za jednotlivé roky 2005 – 2009 měla stejné nedostatky jako soudem kritizované vyúčtování služeb za rok 2004). Dne 31.5.2012 započítali žalobci vůči nájemcům nedoplatky z vyúčtování služeb za období 2004 – 2007 na přeplatky za období 2008-2010. V e-mailu ze dne 18.3.2013 žalovaný uvedl, že ačkoliv odvolací soud rozhodnutí soudu I. stupně v namítaném řízení potvrdil, je přesvědčen, že rozsudek měl být částečně zrušen, a uvedl, že připraví informace ohledně pojišťovny, aby mohla být uplatněna škoda. Dne 19.9.2012 se žalobce dotazoval žalovaného, zda a kdy bylo podáno odvolání, a 20.9.2012 připomínal žalobce žalovanému, že žalovaný dostal žalobce do velmi těžké situace a že žalovaný řeší problém opět v nejkrajnější době. Žalovaný reagoval tím, že si je vědom svého pochybení a zmeškání lhůty, a v příloze zaslal žalobcům výzvu k úhradě soudního poplatku z odvolání. Žalobce následně uvedl, proč má platit poplatek, když problém způsobil žalovaný, který také tvrdil, že odvolání udělá zdarma. Žalovaný ve zpracovaném odvolání proti rozsudku pro uznání v namítaném řízení tvrdil šikanózní jednání ze strany nájemců, když se za existence nedoplatků domáhají zaplacení přeplatků, poukazoval na to, že požadované příslušenství neodpovídá skutkovému stavu (splatnosti přeplatků), namítal, že nájemci zapřeli, že došlo k řádnému zápočtu přeplatků a nedoplatků započtením ze dne 31.5.2012 (kdy po započtení vykazovali nájemci nedoplatek ve výši ██████- Kč). Zjištěný skutkový stav soud I. stupně posuzoval podle § 16 a § 24 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon“). Žalobci prokázali, že žalovaný při výkonu advokacie pochybil, když opomněl reagovat na usnesení vydané podle § 114b o.s.ř., v důsledku čehož žalobci prohráli soudní spor a na základě vydaného rozsudku pro uznání jim byla uložena povinnost k plnění nájemcům. V důsledku pochybení žalovaného vznikla žalobcům škoda v celkové výši 298.855,- Kč, o kterou se snížil majetek žalobců. Žalobci prokázali, že, nebýt pochybení žalovaného, byli by ve sporu úspěšní. Žalobci učinili řádný zápočet vzájemných pohledávek s pohledávkami nájemců vzniklých z titulu nedoplatků a přeplatků na vyúčtování služeb za roky 2004 – 2010, čímž došlo k zániku veškerých pohledávek nájemců vzniklých z titulu přeplatků na vyúčtování služeb za roky 2008-2010. Pokud by žalovaný tyto skutečnosti tvrdil a doložil v namítaném řízení, musel by soud žalobu v namítaném řízení v celém rozsahu zamítnout. Argumentace žalovaného, že započtení bylo provedeno neoprávněnou osobou, neobstojí, neboť společnost ██████, byla na základě mandátní smlouvy oprávněna takový zápočet provést v rámci oprávnění činit veškeré úkony ve vztahu k vyúčtování záloh za služby a provoz. Obrana žalovaného v tomto směru je v rozporu s tím, co žalovaný uváděl v odvolání proti rozsudku pro uznání v namítaném řízení při zastupování žalobců. Za nepřipadné považoval tvrzení žalovaného, že žalobci mohli kdykoliv poté učinit další zápočet nebo se svých pohledávek domáhat žalobou, neboť pohledávky žalobců zápočtem zanikly a nelze se jich znovu úspěšně domáhat žalobou. V namítaném řízení mohlo být argumentováno i tak, že přeplatky za vyúčtování služeb za rok 2008 a 2009 se zakládaly na chybně provedených vyúčtováních a splatnost přeplatku za vyúčtování služeb za rok 2010 nastala později, než jak bylo tvrzeno žalobou v namítaném řízení. Z dokazování také vyplývá, že odvolání nebylo podáváno na výslovnou žádost žalobců a žalobci byli žalovanou přesvědčováni o nutnosti podání odvolání pro účely následného plnění z pojistné smlouvy uzavřené žalovanou s pojišťovnou pro tyto případy. Rozsudek odvolacího soudu měl být

podkladem pro jednání žalovaného s pojišťovnou (pravděpodobný neúspěch žalovaného v tomto jednání je pak podle soudu I. stupně příčinou soudního sporu v projednávané věci a obranné argumentace žalovaného). Soud I. stupně proto z těchto důvodů žalobě vyhověl. Povinnost k náhradě nákladů řízení uložil žalovanému podle výsledku řízení (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto usnesení podal žalovaný včas odvolání. Namítal, že žalobci neprokázali, že, nebyť pochybení žalovaného, s úspěchem by popřeli nárok uplatněný nájemci v namítaném řízení. Soud I. stupně dospěl k nesprávným závěrům spočívající v tom, že pokud by žalobci tvrdili, že ke dni 10.2.2012 se vzájemné pohledávky žalobců a nájemců střetly, musel by soud žalobu zamítnout. Soud I. stupně nesprávně posoudil, že došlo k započtení pohledávek žalobců na pohledávky nájemců. V době od 1.1.2002 neexistoval žádný právní předpis týkající se vyúčtování služeb až do přijetí zákona č. 67/2013 Sb. Podle nájemní smlouvy ze dne [redacted] na jejímž základě měli nájemci pronajatý byt od žalobců, bylo sjednáno, že úhrada za služby bude placena nájemcem zálohově s nájemným a uhrazené zálohy budou vyúčtovány vždy ročně, a to nejpozději do konce měsíce června každého roku. Všechna řádná vyúčtování služeb za roky 2004 – 2007, kdy vznikl nájemcům nedoplatek, byla k datu zaslání jednotlivých vyúčtování již promlčena. Jednostranný zápočet z 31.5.2012 tak nemá žádné právní účinky, neboť je učiněn v rozporu s ustanovením § 581 odst. 2 obč. zák. Tuto obranu tak nemohli žalobci použít ani v namítaném řízení. K započtení dopisem z 31.5.2012 nemohlo dojít rovněž proto, že zápočet byl učiněn neoprávněnou osobou, společností [redacted]. Započtení tak nebylo platným právním úkonem a nemohlo být s úspěchem uplatněno ani v namítaném řízení. Jiné argumenty pro úspěch v namítaném řízení žalobci neuvedli a z logiky věci ani nemohli, neboť nespороvali, že by nájemci měli vůči žalobcům pohledávky uplatňované v namítaném řízení. Rozsudek soudu I. stupně znamená, že žalobci by měli obdržet částku, na niž neměli žádný nárok a kterou měli po právu hradit nájemcům. Žalovaný dodal, že se může zdát, že jeho obrana v projednávané věci může být omezena podáními, která učinil v namítaném řízení jménem žalobců, avšak ve skutečnosti tomu tak není. Předmětem řízení v projednávané věci je něco jiného a argumenty použité při obraně žalobců v namítaném řízení nemohou být žalovanému přikládány k tíži. Navrhl, aby byl napadený rozsudek změněn tak, že žaloba bude zamítnuta.

Žalobci ve vyjádření k odvolání uvedli, že je nesporné, že žalovaný porušil právní povinnost podle zákona a porušením právní povinnosti žalovaným vznikla žalobcům škoda, když nájemcům museli zaplatit částku [redacted] - Kč s příslušenstvím a na náhradě nákladů řízení částku [redacted] - Kč a v neúspěšném odvolacím řízení soudní poplatek z odvolání ve výši [redacted] - Kč a náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši [redacted] - Kč. Stejným způsobem, jakým bylo vyhotoveno vyúčtování služeb za rok 2004, byla vyhotovena i vyúčtování služeb za roky 2005 – 2009. U všech těchto vyúčtování tak nemohla nastat splatnost z nich vyplývajících nedoplateků i přeplateků. Žalobci proto vystavili nová úplná vyúčtování služeb za roky 2004 – 2009 se splatností nedoplateků za roky 2004 – 2007 a přeplateků v roce 2010 – 2012. Žalobcům není zřejmé, co žalovaný myslí „promlčením vyúčtování“. Promlčení zásadně podléhá pohledávka, pokud nebyla uplatněna ve stanovené době. Nelze ani automaticky předpokládat, že by nájemci vznesli námitku promlčení, když ji nenamítali ani poté, co jim byl doručen jednostranný zápočet ze dne 31.5.2012. Správcovská společnost [redacted] byla mimo jiné oprávněna činit veškeré úkony související s vyúčtováním za služby, a tedy i činit jednostranné zápočty přeplateků z vyúčtování služeb oproti nedoplatekům z vyúčtování služeb. Žalovaný mohl v rámci namítaného řízení uvádět argumenty ve prospěch žalobců, se kterými nemusel být osobně ztotožněn, ale v takovém případě měl o tomto svém právním názoru žalobce poučít. Existenci takového poučení žalovaný neprokázal ani přes

poučení soudu I. stupně podle § 118a o.s.ř. Žalovaný měl v namítaném řízení za to, že žalobci jsou oprávněni své pohledávky z nedoplatků za vyúčtování služeb za roky 2004 – 2007 jednostranně započíst i po skončení namítaného řízení; je zjevné, že tak mohli učinit i v rámci své procesní obrany v namítaném řízení. Nynější argumentace a postoj žalovaného je tak zcela účelový a nemravný. Navrhli, aby byl napadený rozsudek potvrzen.

Žalovaný v dalším vyjádření uvedl, že pohledávka nedoplatku z vyúčtování za rok 2007 byla promlčena dnem 1.7.2011, neboť služby měly být vyúčtovány nejpozději koncem měsíce června každého roku a věřitel mohl o splnění dluhu požádat následujícího dne. I nejpozdější pohledávka žalobců na nedoplatek služeb je tak promlčena a pohledávky žalobců z titulu nedoplatků za vyúčtování služeb nebyly způsobilé k započtení proti pohledávkám nájemců na zaplacení přeplatků služeb za roky 2008 – 2010. Soud I. stupně proto rozhodl zcela nesprávně, když na základě finančního zápočtu ze dne 31.5.2012 žalobě v plném rozsahu vyhověl. K neplatnosti zápočtu ze dne 31.5.2012 postačuje samotný fakt, že pohledávky žalobců v něm započtené byly promlčeny a jejich nepřipustnost k započtení byla dána přímo ze zákona, bez ohledu na vznesení námitky promlčení ze strany nájemců. Pohledávky nájemců uplatněné v namítaném řízení byly naopak splatné.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 věta první, § 212a odst. 1, 3, 5 o.s.ř.).

Soud I. stupně správně vycházel z toho, že objektivní odpovědnost advokáta za škodu způsobenou v souvislosti s výkonem advokacie je dána tehdy, jestliže došlo k porušení povinností při výkonu advokacie, klientovi vznikla škoda a mezi porušením povinností a vznikem škody existuje příčinná souvislost (§ 16, § 24 odst. 1 zákona o advokacii). Příčinná souvislost je dána tehdy, jestliže, nebyť porušení povinností advokátem, byl by klient (zcela nebo z části) úspěšný.

Mezi účastníky není sporu, že žalovaný porušil povinnost v souvislosti s výkonem advokacie, když zmeškal úkon k podání vyjádření k žalobě v namítaném řízení, v důsledku čehož bylo v namítaném řízení vyhověno žalobě podané proti žalobcům rozsudkem pro uznání.

Žalobci na základě rozsudku pro uznání zaplatili nájemcům částku [REDAKCE] - Kč představující jistinu, částku [REDAKCE] - Kč představující úrok z prodlení, částku [REDAKCE] - Kč představující náklady řízení před soudem I. stupně a částku [REDAKCE] - Kč představující náhradu nákladů odvolacího řízení a zaplatili soudní poplatek z odvolání ve výši [REDAKCE] - Kč.

Žalovaný se brání tím, že mezi porušením povinností a žalobci tvrzenou škodou není příčinná souvislost, neboť žalobci by v namítaném řízení o žalobě nájemců na zaplacení přeplatků za služby spojené s nájmem bytu za roky 2008 – 2010 neuspěli se svou obranou v podobě námitky započtení nedoplatků za služby spojené s nájmem bytu za roky 2004-2007 a ani jinak.

Otázku úspěchu žalobců v namítaném řízení soud I. stupně neposoudil zcela správně.

Žalobci jako pronajímatelé vyúčtovali nájemcům úhrady za služby spojené s nájmem bytu za roky 2004 – 2009 původně chybně bez potřebných náležitostí, pročež nemohlo na základě takto vadných vyúčtování dojít ke splatnosti účtovaných nedoplatků a přeplatků (viz. rozsudek zdejšího soudu ze dne 9.4.2010, č.j. [REDAKCE]).

Žalobci následně na to provedli (dodatečně) řádná vyúčtování.

Podle nájemní smlouvy mělo být vyúčtování za jednotlivé roky provedeno vždy do 30.6. následujícího roku. Jestliže žalobci provedli řádné vyúčtování za rok 2004 až v roce 2010 a vyúčtování za roky 2005-2007, kdy nájemcům měly vzniknout nedoplatky, až v roce 2012, byly tyto úkony učiněny až po uplynutí tříleté promlčecí doby k vykonání práva (a povinnosti) žalobců provést vyúčtování služeb spojených s nájmem bytu (§ 100, § 101 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „obč. zák.“, za použití § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o.z.“). Nejzazší vyúčtování za rok 2007 mělo být provedeno do 30.6.2008 a tříletá promlčecí lhůta k vykonání práva provést vyúčtování uplynula 30.6.2011. Pohledávky, které měly na základě promlčených úkonů vzniknout, pak nemohou být (jako promlčené) předmětem zápočtu (v roce 2012) podle § 581 odst. 2 obč. zák., podle něhož nelze započíst promlčené pohledávky. Počátek běhu promlčecí doby nelze vázat na rozhodnutí věřitele (žalobců) o tom, kdy (v neomezené době) provede vyúčtování. Naproti tomu nájemci měli z řádného vyúčtování služeb za roky 2008-2009, které byly učiněny v roce 2012, spolu se řádným vyúčtováním služeb za rok 2010, které bylo učiněno v roce 2011, nepromlčené pohledávky vůči žalobcům z titulu přeplatků služeb ve výši [redacted] Kč ([redacted] - Kč + [redacted] - Kč + [redacted] - Kč).

Žalobci proto nemohli platně a tedy s úspěchem uplatnit jednostranný zápočet ani dopisem z 31.5.2012 ani kdykoliv později.

Nájemci však v namítaném řízení požadovali žalobou zaplacení částky [redacted] Kč (z chybných vyúčtování za rok 2008 ve výši [redacted] - Kč a za rok 2009 ve výši [redacted] - Kč a z náležitého vyúčtování za rok 2010 ve výši [redacted] - Kč). Pohledávky nájemců uplatňované za přeplatky v roce 2008 a 2009, které vycházejí z původního vadného vyúčtování, nemohli právě kvůli vadnému vyúčtování existovat. V tomto směru mohl žalovaný při řádném hájení zájmů žalobců uplatnit důvodnou obranu proti žalobě v namítaném řízení (žalobci by byli úspěšní ohledně částky [redacted] - Kč). Naproti tomu nemohla být úspěšně zpochybněna (z výše uvedených důvodů) pohledávka nájemců na zaplacení (řádně vyúčtovaného) přeplatku za rok 2010 ve výši [redacted] - Kč.

Z uvedeného vyplývá, že žalobci by měli v namítaném řízení při řádném výkonu advokacie žalovaným převážný úspěch v řízení a nebyli by povinni hradit náklady řízení nájemcům ve výši [redacted] - Kč (§ 142 odst. 2 o.s.ř.).

V souvislosti s tím by pak žalobcům ani nevznikla v namítaném řízení ani uložená povinnost hradit náklady odvolacího řízení žalovaným a povinnost platit soudní poplatek z odvolání.

V důsledku chybného postupu žalovaného při výkonu advokacie v namítaném řízení před soudem I. stupně nebylo ani účelné podávat odvolání s argumentací proti opodstatněnosti uznaného nároku; odvolání mohlo být podáno jen z důvodu nesplnění předpokladů pro vydání rozsudku pro uznání nebo vad řízení (§ 212a odst. 4 o.s.ř.). V řízení bylo zjištěno, že žalovaný neupozornil žalobce na zjevnou neúčelnost podání odvolání a i tímto chybným postupem žalovaného v souvislosti s výkonem advokacie vznikly žalobcům zbytečné náklady v odvolacím řízení. Za soudní poplatek z odvolání a náhradu nákladů odvolacího řízení [redacted]

Zpochybnitelným nárokem v namítaném řízení bylo také příslušenství pohledávky.

Nájemci nemohli z neexistenčních pohledávek za přeplatky za roky 2008 a 2009 s úspěchem požadovat úroky z prodlení. Nájemci mohli požadovat zaplacení přeplatků z vyúčtování služeb za rok 2010 až po předání řádného vyúčtování (tedy nikoliv tak, jak požadovali žalobou v namítaném řízení). Vyúčtování přeplatku za služby za rok 2010 bylo nájemcům doručeno dne 18.10.2011. Splatnost úhrady přeplatku (ačkoliv byla samotnými žalobci uvedena ve vyúčtování splatnost, kterou však nemohli založit žalobci jednostranně jako dlužníci) by nastala až na výzvu nájemců k zaplacení (když doba plnění nebyla jinak dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena rozhodnutím) v souladu s ustanovením § 563 obč. zák., nejpozději však po doručení žaloby v namítaném řízení žalobcům.

Z tohoto hlediska tak mohl řádný postup žalovaného v namítaném řízení přinést žalobcům částečný úspěch i ohledně příslušenství pohledávky. Jen v rozsahu možného úspěchu žalobců v namítaném řízení žalovaný odpovídá za vzniklou škodu porušením povinností při výkonu advokacie. Soud I. stupně se však z tohoto pohledu věcí nezabýval a v tomto rozsahu jsou jeho skutková zjištění a právní úvahy neúplné.

Odvolací soud proto z těchto důvodů potvrdil napadený rozsudek soudu I. stupně ve vyhovujícím výroku o věci samé ohledně částky 210.338,- Kč s příslušenstvím z této částky podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný; ohledně částky 59.728,- Kč s příslušenstvím z této částky rozsudek soudu I. stupně změnil podle § 220 odst. 1 o.s.ř. tak, že v tomto rozsahu se žaloba zamítá; ohledně částky 28.789,- Kč s příslušenstvím z této částky a v závislém výroku II. o náhradě nákladů řízení rozsudek soudu I. stupně podle § 219a odst. 1 písm. b), odst. 2 o.s.ř. zrušil a v tomto rozsahu vrátil věc soudu I. stupně podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. k dalšímu řízení.

V dalším řízení se soud I. stupně bude zabývat nárokem žalobců z hlediska jejich možného případného úspěchu v namítaném řízení při řádném postupu žalovaného v souvislosti s výkonem advokacie ohledně příslušenství pohledávky v namítaném řízení. V novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení (§ 224 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn posoudit dovolací soud.

V Praze dne 13. dubna 2016

JUDr. Aleš Šťastný v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Tereza Nová